

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"א

ואתחנן - נחמו

גליון רס"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"ג, תשס"ג) מלחמה מלחמה מלחמה מלחמה

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה
מאד ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

טוֹעֲמִיָה

ואתחנן אל ה' וכו'

פרשת השבוע

לְהוֹדִיעַ לְדַרְי מַטָּה

בְּפִרְשַׁת וְאַתְחַנֵּן מְדַבֵּר בְּזֶה הַרְבֵּה בְּעִנְיַן עֲלִיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה שֶׁהוּא עֶקֶר הַדַּעַת הַנ"ל לִידַע שְׁעֶקֶר גְּדֻלַּת ה' יִתְבָּרַךְ נִתְגַּלָּה עַל יְדֵי הָאָדָם הַזֶּה שְׁבִזָּה הָעוֹלָם דִּיקָא, כִּי הַמְּלָאכִים אֵין יוֹדְעִים אֶת ה' יִתְבָּרַךְ וְאֵין לָהֶם כַּח כְּמוֹ הַצְּדִיקִים שְׁבִזָּה הָעוֹלָם. וְזֶה וְאַתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעֵת הַהוּא וְכו' אֶתְּהָה הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּךְ וְכו'.

אֶעֱבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ וְכו'. שֶׁהוּא לְבֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל כִּי שָׁם עֶקֶר כְּלָלִיּוֹת הָעוֹלָמוֹת וְשָׁם רוֹאֵין עֶקֶר גְּדֻלַּת יִשְׂרָאֵל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְכו' כַּנ"ל. וְהַרְבֵּה בְּתַפְלוּת הַרְבֵּה מְאֹד עַל זֶה וְאֵף עַל פִּי כֵן לֹא פָּעַל בְּקִשְׁתּוֹ עַד שֶׁאָמַר לוֹ ה' יִתְבָּרַךְ, רַב לָךְ אֵל תּוֹסֵף דְּבַר וְכו'. שֶׁהוּא בְּחִינַת סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה הַנ"ל שֶׁגָּלָה לוֹ שְׂאֲחֵר כָּל מָה שֶׁהִשִּׁיג שְׁאֵין שׁוֹם מְלֶאךָ וְשָׂרָף יָכוֹל לְהִשִּׁיג, אֵף עַל פִּי כֵן עֲדִין יֵשׁ מְקִיפִים גְּבוּהִים כָּל כֶּךָ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִשִּׁיג בְּחִיּוֹתוֹ וּמְכָרָח לְהַסְתַּלֵּק בְּשִׁבִיל זֶה וּבְכַח זֶה דִּיקָא יָאִיר בְּתַלְמִידוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּחִינַת הַשְּׂגָת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ עַד שֶׁיְהוֹשֻׁעַ תְּלַמִּידוֹ הוּא דִּיקָא יִכְנִיס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּכַחוֹ וְהוּא בְּעֲצָמוֹ אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְכו' כַּנ"ל. שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת הַדַּעַת הַנ"ל שֶׁה' יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְחֻסְדִּים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּשִׁבִיל לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי אָדָם גְּבוּרוֹתָיו לְהוֹדִיעַ לְכָל דַּרְי מַטָּה כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכו' כַּנ"ל.

וְכֵן חוֹזֵר עִמָּהֶם כָּל סֵדֵר מִתַּן תּוֹרָה וְכו'. שֶׁהַכֹּל הֵיךָ בְּשִׁבִיל לְהָאִיר זֶה הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם. וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב שָׁם, אֶתְּהָה הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ וְכו'. וְכֵן הוֹלֵךְ וּמְבַאֵר בְּכָל סֵדֵר זֶה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, כִּי שָׂאֵל נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים הִנְהִיָּה כְּדָבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה וְכו' מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעָךָ אֶת קְלוֹ וְכו'. וְדַבְּרֵיו שְׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ וְכו' פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר ה' עִמָּכֶם וְכו'. שֶׁכָּל זֶה הַזְכִּיר אוֹתָם וְחוֹזֵר עִמָּהֶם שִׁיזְכְּרוּ גְּדֻלַּת כַּחוֹ שֶׁל זֶה הָאָדָם שְׁבִזָּה הָעוֹלָם שֶׁיָּכוֹל לְזַכּוֹת לְדַבֵּר עִם ה' פָּנִים בְּפָנִים וְכו'. מָה שְׁאֵין מְלֶאךָ זוֹכָה לְכָךְ שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת עֲלִיוֹנִים לְמַטָּה וְתַחְתּוֹנִים לְמַעְלָה וְכו' כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות נטילת ידים לסעודה ו' פד

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

ואתחנן אל ה' בעת ההיא

יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת

וְאֶת־חַנּוּן אֱלֹהֵי הַבְּעֵת הַהִיא לֵאמֹר: דִּהְיֵנָה הָאָדָם צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת גָּדוֹל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ אִם לְפַעֲמִים יֵשׁ עֵת, שְׂאִינוּ יָכוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת. אֵל יֹאמֶר אֵינִי מִתְּפַלֵּל כָּלֵל, מֵאַחַר שְׂאִינוּ יָכוֹל לְכוּן כְּרֵאוּי וּלְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, וְהַתְּפִלָּה אֵינָה מְקַבֶּלֶת, וְכִמוֹ שְׂאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה עַל רַבִּי חֲנִינְיָא בֶן דְּוֹסָא שְׁהָיָה מִתְּפַלֵּל וְכוּ' אָמְרוּ לוֹ וְכוּ' אָמַר לָהֶם אִם שְׂגוּרָה תְּפִלְתִּי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל וְאִם לֹא יוֹדַע וְכוּ'. וְזֶהוּ עַל דֶּרֶךְ שְׂאִמְרָנוּ, אִם בְּדַבְּקוֹת, שְׂאִי הַתְּפִלָּה שְׂגוּרָה וּמְרֻצָה בְּפִיו, מְקַבֶּלֶת. וְאִם לֹא, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְהַפְּדֵי. אַף עַל פִּי בֶן אֵל יֹאמֶר הָאָדָם בֶּן, אֶלָּא יִתְּפַלֵּל תָּמִיד. וְאִם לֹא יוֹכֵל לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת כְּרֵאוּי. יִתְּפַלֵּל בְּכָל כַּחוֹ. כִּי בְעֵת שְׂוִיתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת כְּרֵאוּי, אֲזִי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת עִם הַתְּפִלָּה הַהִיא שְׂהַתְּפַלֵּל כְּרֵאוּי:

וְזֶה: וְאֶת־חַנּוּן אֱלֹהֵי הַתְּמִיד, בֵּין בְּדַבְּקוֹת בֵּין שְׂלֵא בְּדַבְּקוֹת. בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר, חֲנִינוּ בְּעֵת שְׂאִזְכָּה לְהַתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, שְׂהוּא בְּחִינַת שְׂגוּרָה תְּפִלְתִּי בְּפִי. וְחֲנִינוּ בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר, שְׂהַדְּבָרִים נְאֻמָּרִים וּמְרֻצִים בְּפִיו מִחֲמַת שְׂמִתְּפַלֵּל בְּדַבְּקוֹת, אֲזִי יַעֲלֶה כָּל הַתְּפִלוֹת שְׂהַתְּפַלֵּל עַד עֵתָה בְּנִ"ל:

ליקומי מוהר"ן צט

שמע ישראל

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שְׁמַע נָא וְאִסְפַּר לָךְ חֲדָשׁוֹת גְּדוּלוֹת

וְזֶה עֵקֶר בְּחִינַת קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהוּא כָּלֵל וְיִסוּד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה שְׁתְּלוּי בְּאִמוּנָה, שְׁאֵנוּ צְרִיכִין לְקַבֵּל עָלֵינוּ אֲמוּנָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם. וְעֵקֶר הַמִּצְוָה בְּכָל יוֹם הוּא לְהַכִּין עֲצֻמוֹ וְלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ וְכוֹנְתוֹ שֶׁיִּקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה מִחֲדָשׁ, בְּבִחִינַת חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֲמוּנָתָהּ. וְכִמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְּעֵינַיִךְ כְּחֲדָשִׁים, שֶׁלֹּא יִהְיוּ בְּעֵינַיִךְ כְּדִיוֹטְגָמָא יְשָׁנָה אֶלָּא כְּחֲדָשָׁה. וְעֵקֶר מִקְרָא זֶה נֹאמֵר לְעִנּוּן קְרִיאַת שְׁמַע, כִּי צְרִיךְ לְפַשְׁט עֲצֻמוֹ בְּאִמוּנָה וְלִרְאוֹת וְלִקְבֹּל עַל עֲצֻמוֹ הָאִמוּנָה בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ. וְזֶה בְּחִינַת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּתְחִילִין בְּאֵלוֹ הַשְּׁתֵּי תַבּוֹת אֲמוּנַת הַיְחוּד. וְלְכַאוּרָה הִיא דִּי בְּקַבְּלַת אֲמוּנַת הַיְחוּד לֹא מֵרַק 'ה' אֶלְהֵינוּ ה' אֶחָד', שֶׁזֶּה הָעֵקֶר. וְלָמָּה אוֹמְרִים מִקֶּדָּם אֵלוֹ הַשְּׁתֵּי תַבּוֹת 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל'.

אֵךְ בְּאֵמַת זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאִמוּנָה, כִּי כְּשֶׁרוֹצִים לְהוֹדִיעַ דְּבַר חֲדָשׁ וְנִפְלָא אוֹמְרִים, שְׁמַע נָא מֵה שְׁאֵדְבַר וְאִסְפַּר לָךְ חֲדָשׁוֹת גְּדוּלוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת. וְזֶה בְּחִינַת אֵלוֹ הַשְּׁתֵּי תַבּוֹת 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' שְׁאוֹמְרִים קֶדָּם עֵקֶר הַיְחוּד שֶׁבְּזֶה מְעוֹרְרִים אֶת לְבָבוֹ וְלִבָּב כָּל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּטּוּ אֲזָנָם וְיִשְׁמְעוּ הַיֵּטֵב מֵה שְׁמִסְפְּרִין לָהֶם חֲדָשׁוֹת גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּבִחִינַת מֵה שְׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה עַל תַּבַּת שְׁמַע, הַשְּׁמַע לְאֲזָנֶיךָ מֵה שְׁאֵתָה מוֹצִיא מִפִּיךָ, הֵינּוּ הֵט אֲזָנֶיךָ וְלִבֶּךָ וְשִׁמְעוּ הַיֵּטֵב מֵה שְׁאֵתָה מוֹצִיא מִפִּיךָ שֶׁהוּא ה' אֶלְקֵינוּ ה' אֶחָד!

כִּי אֵף עַל פִּי שְׁאֵנוּ חֲזָקִים בְּאִמוּנָה מִכְּבָר מִשְׁנִים קְדָמוֹנוֹת, כִּי יִרְשָׁה הִיא לָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, אֵף עַל פִּי כֵּן אֵין זֶה הַדְּבַר יִשָּׁן ח"ו, כִּי בְּאֵמַת הוּא בְּכָל יוֹם וְיוֹם חֲדָשׁ לְגִמְרִי, כִּי אֵין יוֹם דּוֹמָה לְחֵבְרוֹ. וְאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר אֶפְלוּ לְעֲצֻמוֹ מִיּוֹם לְחֵבְרוֹ כִּי לְגִדְלָתוֹ אֵין חֵקֶר, וְכָל חֵד כְּפּוּם מֵה דְמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ צְרִיךְ לְהַטּוֹת אֲזָנוֹ בְּכָל יוֹם לְמֵה שְׁאוֹמֵר כְּדִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּעֵינָיו כְּדִיוֹטְגָמָא יְשָׁנָה וְכו' כִּי ל' וְזֶה בְּחִינַת לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו, שֶׁצְרִיכִין לְהוֹדִיעַ בְּוִדְאֵי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדֶּר מְלָכוּתוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב אֵב לְבָנִים יוֹדִיעַ אֶל אֲמֵתָהּ. 'יֹדִיעַ דִּיקָא, כִּי נִפְלְאוֹת הָאִמוּנָה מִתְחַדָּשֶׁת בְּכָל יוֹם כִּי ל':

ליקוטי הלכות ק"ש ה' ב

ענינא דיומא

טוועמליה

שבת נחמו

עקר הנחמה הוא שבת קדש

וזה בחינת שבת נחמו, כי עקר הנחמה מכל הצרות הוא שבת קדש שהוא בחינת הארת הרצון כנ"ל, כי עקר כל הצרות הם צרות הנפש שאין זוכין לעשות רצונו באמת, שזוהו עקר התכלית בעולם הזה, וחויץ מזה הכל הכל כי מה יתרון לאדם בכל עמלו ובין שיהיה לו ממוז בין לא בין כה ובין כה יבלה ימיו בשוה ובשכר תימים הפאים הכל נשפח וסוף כל סוף מה יתרון לעשיר מן העני ואין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ובדאי מי שאינו רוצה להיות פתי וכסיל וחסר דעה להטעות את עצמו, חס ושלום, בודאי ראוי לו לבלי לשום אל לבו שום צער ודאגה כנגד הצער הזה של צרת הנפש וראוי לו להשתוקק כל ימיו לזכות לעבודת ה' ויתברך ולבלי לרצות שום רצון אחר רק להתקרב לה' ויתברך, אבל אין לנו שום נחמה לנחם עצמנו על צרת הנפש. שאנו רואין גדל התרחקותנו מה' ויתברך והכל מפצים ליראה את שמה ועדין אין אנו זוכין להתקרב אליו באמת.

ועל כן כל נחמותינו הוא רק שבת קדש שהוא בחינת הרצון כנ"ל, הינו על ידי שבת אנו זוכין לרצון בשלמות לכסף ולהשתוקק תמיד לה' ויתברך יהיה איה שיהיה וזה עקר הנחמה, כי כל זמן שרוצים ברצון חזק לה' ויתברך בודאי יש תקנה עדין, כי סוף כל סוף נזכה לשוב אליו ויתברך באמת כנ"ל בחינת מה תעירו ומה תעירו את האתכה עד שתחפץ כנ"ל.

וזה 'נחמו נחמו עמי וכו' דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי נרצה עונה, 'כי נרצה עונה' דיקא. כי תקון העוון על ידי תשובה שהוא בחינת רצון כנ"ל ואז נתהפך העוון לזכות, כי נעשה מהעוון בחינת הארת הרצון, כי על ידי העוון שזכה לשוב עליו זכה להארת הרצון יותר כנ"ל וזהו "כי נרצה עונה". כי נתהפך העוון לזכות ונכלל בבחינת רצון, שזוהו עקר התכלית כנ"ל:

ליקומי הלכות גימין ג' בה

שבת נחמו

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

הַקִּינּוֹת מִנַּחֲמִים וּמְאִירִים לָנוּ לְעֵת עֵתָה עַד עֵת קֵץ

נִתְעוֹרְרָתִי לַחֲזוֹר מֵעַט מֵה שְׁדַבְּרָתִי בְּשַׁבַּת נַחְמוּ בְּרַבִּים, הָעֲנִין שֶׁל שַׁבַּת נַחְמוּ לְנַחֵם אֶת יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים, הֲלֹא קֶשֶׁה הָא אֵין מִנַּחֲמִים בְּשַׁעָה שְׁמִתּוּ מוּטָל לְפָנָיו וְכֵן בְּעֲנִינָנוּ הוּא הַחֲרַבֵּן בְּמִקּוּמוֹ עוֹמֵד.

אָבֵל פִּרְשָׁתִי הַדָּבָר בְּמִשָּׁל בְּעִיר וְרֶשֶׁה הָיוּ אוֹצְרוֹת שֶׁל נֶפֶט וְכָל מִינֵי כָלִים וּמִכּוֹנוֹת וְלֹא מִפִּין לְהָאִיר לְכָל הָעִיר. לִימִים בָּא שׁוֹנָא אֶל הָעִיר וְשָׁבַר וְהִחָרִיב אֶת כָּל הַנֶּ"ל וְנִשְׁאַרָה הָעִיר בַּחֲשֶׁךְ וְלֹא הָיָה בְּשׁוּם אִפְשָׁרוֹת לְהָאִיר לְעִיר וְלִדְרִים עָלֶיהָ וְחָשְׁבוּ הַכָּל כִּי יִדְמוּ בַּחֲשֶׁךְ וְאִיךָ תָּבוֹא הַיְשׁוּעָה לָהֶם, כִּי לְהִבִּיא בַּחֲזָרָה כָּל הַנֶּ"ל צְרִיכִין זְמַן רַב וְעֲנִינִים שׁוֹנִים וְהַכָּל חָשְׁבוּ אֶת עֲצָמָם כְּמִתֵּיאֲשִׁים וּבָא חֲכָם אֶחָד וְהִרְאָם כַּח הָעֶלְקֶטֶר (חֲשַׁמַּל) וּבִיאִזוּ מִטִּילֵי בְרָזָל הָאִיר לְכָל אֶחָד אֲשֶׁר הִתְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ אֶל מְכוֹנְתּוֹ וְכִאֲשֶׁר שָׁאֵלוּ אוֹתוֹ כָּל הָעִיר הֲלֹא אֵין לָךְ נֶפֶט וְלֹא מִפִּין וְאִיךָ יֵאִיר לָנוּ, הַסִּבִּיר לָהֶם כִּי כָּל הַכָּלִים הָאֵלוּ הָיוּ כָּל אֶחָד בְּשִׁבִיל תְּכֵלִית שְׁיֵאִיר לָכֶם וְאֲנִי גְלִיתִי שְׂרֵשׁ הָאוֹר וְיֵאִיר לָכֶם בְּכָל מִינֵי חֲשֶׁךְ, אֵף בְּלִי הַכָּלִים הַקּוֹדְמִים עַד עֵת קֵץ.

כֵּן הַדָּבָר צָוָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי עֲבָדָיו הַצְּדִיקִים שֶׁיִּמְשִׁיכוּ הָאוֹר עַל יְדֵי קִינּוֹת וְחֲצוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב קוּמִי רְנִי בַּלִּילָה וְעַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת יֵאִיר לְכָל אֶחָד שְׂרֵשׁ הָאוֹר בְּלָבוֹ וּבְמַחוּ כְּמוֹ בְּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, עַד יְרַחֵם ה' עַל עַמּוֹ וְיִחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן וְעָרְבָה לָהּ מִנַּחֲת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת אָמֵן. וְעֵתָה צְרִיכִין לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאִמוּנָה, כִּי עַל יְדֵי רַבְנוּ ז"ל מִמְשִׁיכִין כָּל הַתְּקוּנִים וְהָאוֹרוֹת לְכָל אֶחָד לְפִי מְקוּמוֹ וְשַׁעָתוֹ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

נחלי אמונה ל' מכתב מה"ר יצחק ברייטער

לְהִתְחִיל לְהִכִּין עֲצָמוֹ

ענין שבת נחמו שהוא אחר תשעה באב שהוא נחמה על חרבן בית המקדש שעקר החרבן הוא בחינת השכחה שנמשכה בשבעה עשר בתמוז על ידי שבירת הלוחות. ועל כן אחר תשעה באב צריכין להתחיל לקום קדם אור הבקר לסדר תקון חצות ולעסק בתורה כדי לשמר הזכרון על ידי זה כמבאר לעיל. וכמו שהזהירו רבותינו זכרונם לברכה מפאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף וכו'. וכמו שנתנו חכמינו זכרונם לברכה סימן מקומי עד שכבי קומי. דהינו מתשעה באב עד שבועות צריכין לקיים קומי רני בלילה לראש אשמות שפכי כמים לביך נכח פני ה' וכו', הינו כנ"ל. כי עקר שמירת הזכרון לזכר בתכליתו הנצחי לעולם הבא הוא על ידי זה כנ"ל.

וכל זה הוא הכנה לראש השנה, כי כל ימות השנה צריכין להכין את עצמו על ראש השנה שהוא יום הדין כאשר נשמע מפיו הקדוש שאמר שהעקר הוא ראש השנה וכו', כמו שמובא בהשיחות ע"ש, כי כמו שהאדם צריך להכין את עצמו כל ימי חייו ליום הדין הגדול והנורא של לעתיד, כמו כן בפרטיות צריך להכין את עצמו כל ימות השנה על ראש השנה שהוא יום הדין כי הוא נורא ואיום וכו'.

וביותר צריכין להתחיל להכין את עצמו כשרואין הימים מממששין ובאין שהם מחמשה עשר באב ואילך. כי אז בחמשה עשר באב הוא ההמתקה של ארבעים יום האמצעיים שהיו בכעס שהתחילו תכף אחר שבעה עשר בתמוז שבו נשתברו הלוחות ונתהוה השכחה שזה גרם החרבן והאבלות המר של בין המצרים. ואחר תשעה באב מתחיל ההמתקה, והעקר בחמשה עשר באב.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' יז

פרשת ואתחנן

טוֹעֲמִיָה

מכתב ממוהרנ"ת

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ יוֹם ב' וְאַתְחַנֵּן ת"ר בְּרֹאד:

בְּנֵי חֲבִיבֵי, בְּיוֹם ד' בָּאתִי לָפֶה. וּבְיוֹם ו', עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ שְׁלַחְתִּי
לָךְ וְלִבְרֶסֶלֶב מִכְתָּבִי בְּאַרְיִכוֹת. וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם בְּיוֹם מָחָר אוֹ
בְּיוֹם ד' כְּשֶׁאֶעֱבֹר הַגְּרַעֲנִיץ לְרֹאדוֹוִיל בְּחֶסֶדוֹ יִתְפָּרֵךְ אֶכְתֹּב לָךְ
עוֹד בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ.

דְּבַרֵי אָבִיךָ הַמְצַפֶּה לְרֹאוֹתְכֶם מִהֲרָה בְּשִׂמְחָה.

הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ עוֹזֵר לִי בְּכָל פַּעַם בִּישׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת
וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים כַּאֲשֶׁר אֶסְפֵּר לָכֶם בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם
יִתְפָּרֵךְ. אֵךְ יִדְעֵתִי כִּי אֲנִי אֵינִי יוֹצֵא נִגְדוֹ יִתְפָּרֵךְ
כָּלֵל. וְזֶה כָּל מִכְאוּבֵי וְצָרְתִּי. אֵךְ אֲנִי מְחַיֶּה עֲצָמֵי
עִם מַה לְשִׁחֻזְכְּרֵתִי בְּמִכְתָּבִי מֵעַנִּין אֲזַמְּרָה.

וְאִם אַתֶּם הַיֵּיתֶם הוֹלְכִים בְּזֶה כְּמוֹנֵי

כְּבָר הַיֵּיתֶם כְּשֵׁרִים יוֹתֵר מִמֶּנִּי.

אֵךְ גַּם אֲנִי שָׂמַח עַל חֶלְקִי תְהִלָּה לְאֵל.

וְאִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיךְ עִתָּה:

נָתַן מִבְּרֶסֶלֶב:

וְתִשְׁלַח שְׁלוֹם רַב לְכָל בְּנֵי בֵיתִי:

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אהרן בירנהאק הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה

וְאִזּוּ בְּאוֹתָהּ הָעֵת הָיָה צֶעַר גָּדוֹל בְּבֵית רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מִחֲמַת אֲשֶׁלָּא הִבִּיאוּ לּוֹ בִּילְעַט (פְּרָטִים) אֲשֶׁל גַּיְלֻדְיָע אֶחָד לְנִסְעָ לְפַעֲטָעַר בּוֹרְג, וְהִתְהַוְּתָם עֲצָתָם חֲלוּקָה מְאֹד מְאֹד אִיךְ לְהִתְנַהֵג כִּי הָיָה כְּמַעֲט כָּל רְכוּשָׁם תְּלוּי בַּעֲצָה זֹאת וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָר אֲשָׁמְרֵתִי לָהֶם אִזּוּ דְבָרִים נְאִים אֲשֶׁל חֲלָקַת הָעֲצָה אֲשֶׁלָּהֶם הוּא רַק אִיךְ לְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁה הָעֵקֶר חֲלָקַת הָעֲצָה אֲשֶׁלָּהֶם, כִּי הֵלָא בּוֹדָאֵי יְדוּעָ לְאַנְשִׁים כְּשָׂרִים כְּמוֹתָם אֲשֶׁהפְּמוֹזֵן הוּא הַכֵּל וְרִיק וְאִין מְלוּיִן לּוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְכוּ', רַק אֲשֶׁהם צְרִיכִין בּוֹדָאֵי מְעוֹת תְּרִיבָה לְשֵׁם שְׁמַיִם כְּדִי לְפִזֹּר צְדָקָה תְּרִיבָה כִּי הֵם גְּדִיבֵי לֵב בְּיוֹתֵר, כְּמוֹתָם יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְאִם כֵּן כָּל מַה אֲשֶׁהתָּם לְהוֹטִים אַחֵר הַפְּמוֹזֵן חֵבֵל בְּאֲשֶׁכִּיל רְצוֹן הַבּוֹרָא יְתִי וְכִשְׁאֲתָם מְסַפְקִים עֲתָה אִיךְ לְהַשִּׁיג הַפְּמוֹזֵן וּלְהַנְצִיל מִן תְּהַפְּסֵד כָּל חֲלָקַת הָעֲצָה הוּא רַק אִיךְ לְהַשִּׁיג רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְכִשְׁחֲלָקַת הָעֲצָה הוּא בְּזָה, רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת שְׂיִישׁ לָכֶם עֲתָה, הַמְזִיק מְאֹד לְכָל הָעֲנִינִים.

כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה וְיוֹתֵר מְזָה דְבִרְתֵי עִמָּהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה תְּרַחֲבֵתִי קֶצֶת דַּעַת רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף וְהַכְּרַחֲתִי אוֹתוֹ לְאָכֵל עִמִּי סְעֵדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ מַה אֲשֶׁבֶתְחַלֶּה תְּהִי רַחוּק בְּעֵינָיו מְאֹד לְאָכֵל אִזּוּ כִּי תְּהִי צֶעַרְם וְטַרְדָּתָם וְחֲלָקוֹת הָעֲצָה אֲשֶׁלָּהֶם כְּבֵד מְאֹד אֲבָל עַל יְדֵי דְבוּרֵי וְהַפְּצָרְתִי אֲכַל עִמִּי וְאֲנִי אֲכָלוּ עוֹד אֲשָׁר מְסַבִּים רַבִּים וְאֲמַרְתִּי לּוֹ אִזּוּ אֲשֶׁחֲלָקַת הָעֲצָה שְׂיִישׁ לִי בְּלִבִּי גָדוֹל תְּרִיבָה יוֹתֵר מִחֲלָקַת הָעֲצָה אֲשֶׁלָּהֶם כִּי עֲנִין אֲשֶׁלָּהֶם נוֹגַע בְּכִמּוֹזֵן, וְעֲנִין אֲשֶׁלִּי מוֹגִיעַ לְנַפְשׁוֹת וּלְכִמּוֹזֵן, וְהוֹדָה מְאֹד לְדְבָרֵי:

ימי מוהרנ"ת ח"ב מו

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו זכרוננו לברכה אמר לרבי ליפא:

קוּק מִיךְ אָז

~ תרגום ~

תסתכל עלי

ומה שאיני אומר זאת להם,
והראה בידו על רבי נתן ורבי נפתלי זכרונם לברכה,
הוא, מחמת שהם רואים אותי בכל עת.

עוד

אמר לו אז:

דַּאָס זַעֲהֶסטוּ מִיךְ
אַיִצְטער, זאַלסט מִיךְ
זַעֲהֶן ראש השנה וכו'

~ תרגום ~

אתה רואה אותי עכשו, תראה אותי בראש השנה..

כוכבי אור – סיפורים נפלאים

זוכין לפרשת דרכים לידע באיזה דרך להלך, מה שאנו פתת כעורים המגששים באפלה, כעוללים לא ראו אור, אבל הבא לטהר אומרים לו המתן דום לה, אבל אין לנו כח להמתין כל כך ואנו צריכין ישועות גדולות בכל עת שנוכל להתחזק להתקיים על עמדנו.

ובודאי באמת השם יתברך מושיע לנו תמיד, אך אין אנו נותנין לב לזה ואנו רואים רק התרחקות ונפילות, הן על כל זה נבקש ממה שתמהר לחזקנו ולאמצנו בדבריה היקרים הנובעים מהנחל נובע וכו', ולא תתעצל בזה, כי אחר כל אלה בודאי באמת לאמתו, ויש תקוה לאחריתנו גם עתה. ורבנו הקדוש אמר אני גמרתי ואגמור אין טאקי פארט האפ, כי אם היינו ח"ו רחוקים לגמרי לא היה לנו דעת אפילו לכתב מכתב כזה וזה סימן שעדין נקודת האמת בוערת בלבנו, רק שהחשך גבר מאד עד שפסה את האמת והסתירו.

אבל באמת כמו שבגשמיות אף בלילה אפלה מאד יודעים ומאמינים שאף על פי כן יזרח ויאיר אור היום ויהיה נשכח כל החשך, ואף שאחר היום שוב נעשה לילה וחשך, שוב מאמינים ששוב יאיר היום, וכן בכל לילה. כן ברוחניות צריכין להאמין שאף על פי כן יזרח האמת ויאיר בתקפו, ואף שרואין שכבר האיר לו קצת או הרבה ושוב החשיך לו, אף על פי כן צריכין להאמין ששוב יאיר לו פנ"ל, על כן בטח יש לנו תקוה גדולה שגם עלינו ירחם השם יתברך ויאיר לנו, אך אנו צריכין מי שיחזק אותנו וידבר על לבינו דברים המתושבין על הלב שיהיה לנו כח להמתין ולצפות לישועת ה' ואולי יתגלגל זה על ידך, כי המתחיל במצוה אומרים לו גמור, והשם יתברך ירחם עלינו ועל כל אנ"ש שנזכה להיות מקשרים ומדובקים באמת לרבנו הק' ולילך בדרכיו הק' ולקיים כל עצותיו הק' ובפרט העצה של התבודדות ונזכה לבוא לשלום על ציון הקדוש על ראש השנה הק' הבא עלינו לטובה. כ"ד ידידה הכותב בפקדת כל אנ"ש היקרים מפה, משה דוד טעביל אייזענמאן

אור צדיקים לב

בעזה"י, יום שנאמרה בו ברכה לסדר ולפרט ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר לפ"ק, פה אסטראוויצע יע"א. יהא שלמא רבא מן שמיא אל כבוד אהובי ידידי וחביבי היקר והנעלה וכו', כש"ת מו"ה יצחק מאיר נ"י ויופיע.

השם יתברך ירחם עלינו שנזכה באמת להרגיש כאב לבנו העצום ויקים ומל ה"א את לבבך ואת לבב וגו', ובפרט בימי אלול הקדושים הבאים עלינו לטובה, כי באמת אין אנו מרגישים כלל, כי מי שמרגיש הוא צועק ואם אין אנו צועקים זה סימן שאין מרגישים ובודאי זה גרוע יותר וצריכין לצעק על זה מאד, אבל אין אנו עוסקים בזה כראוי, ולא תחשב שאנו מקטינים עצמנו בזה, רק האמת אי אפשר להכחיש ובפרט שראית בעיניך בהיותך פה איך עסקי רבנו ז"ל הם פה בשפלות גדולה בעונותינו הרבים וממש נתקיים בנו כי באו מים עד נפש, כי כל מיני התחזקות והתעוררות שאנו שומעים ורואים בספרי רבנו ז"ל אין אנו זוכים שיכנסו בלבנו ויעשו פעלתם בשלמות רק הכל חולף ועובר תקף והיה כלא היה בעונותינו הרבים.

וכעת ממשמש והולך ראש השנה הקדוש ועיינו כלות לישועת ה' שנזכה לנסע ולבוא על ציון הקדוש על ראש השנה אבל עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו ומי יודע אם נזכה לזה, השם יתברך ירחם על כל אנ"ש היקרים בכל מקום שהם ובפרט עלינו שנזכה לבוא לשלום על ציון הקדוש על ראש השנה הבא עלינו לטובה, כי בודאי כל אנ"ש צריכין לישועה זאת, אבל עלינו הרחמנות גדולה מאד, כי אנחנו לא זכינו עדין להיות אפילו פעם אחת על הציון הקדוש וכל אחד ואחד מרגיש בעצמו שבודאי היה טוב מאד כשהיה זוכה לבוא על ציון הקדוש לנער מעצמו את העפרורית ע"י רוח הקדש של הצדיק הקדוש שנקרא איש אשר רוח בו ובפרט לזכות לוידוי דברים לפני הצדיק הקדוש, שע"ז

זמני שבת קודש – פרשת ואתחנן

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:07	7:06	7:23	7:09	7:16	7:08	8:27	7:58
שקיעה ערב שב"ק	7:47	7:46	7:45	7:49	7:46	7:48	8:49	8:20
חצות הלילה	2:11	2:12	2:14	2:14	2:13	2:14	---	2:55
עלות השחר	4:27	4:28	4:27	4:21	4:27	4:23	3:09	4:05
עטיפת הטלית	4:54	4:54	4:54	4:49	4:54	4:50	3:58	4:39
נין החמה	5:50	5:51	5:50	5:46	5:50	5:47	5:23	5:46
סוף זמן קר"ש	8:23	8:24	8:24	8:20	8:24	8:21	7:45	8:18
חצות היום	12:46	12:47	12:47	12:45	12:46	12:45	1:06	1:03
שקיעה יום שב"ק	7:46	7:45	7:45	7:48	7:45	7:47	8:48	8:19
צאת השבת	8:22	8:23	8:24	8:25	8:23	8:24	9:47	9:07
צאה"ש 72 דק'	8:58	8:57	8:57	9:00	8:57	8:59	10:00	9:31

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודיעין 30 דק; בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובהול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת עקב

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
צח:	צפ.	צט:	ק.	ק:	קא.	קא:
ל	לז	לח	לט	מ	מא	מב
יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד
תורה מ' תנינא - מי שיודע מארץ ישראל						
התורה הזמנית						